

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

19. 04. 2026 **3. velikonoční neděle – Božího milosrdenství** 16/2026

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

Homilie papeže Lva XIV. při mši svaté v bazilice sv. Augustina Annaba (Hippo Regius), Alžírsko, úterý 14. dubna

Drazí bratři a sestry,

Boží slovo prochází dějinami a obnovuje je lidským hlasem našeho Spasitele.

Poslán Božím Duchem, „o němž nevíš, odkud přichází a kam jde“ (Jan 3,8), je pro Nikodéma Ježíš zvláštním hostitelem. Volá ho k novému životu a dává svému partnerovi v dialogu – a také nám – překvapivý úkol: „Musíte se znovu narodit shůry.“ Kristova slova skutečně v sobě nesou veškerou sílu příkazu: *musíte* se znovu narodit shůry! Takový rozkaz našim uším zní jako neproveditelný povel. Když však pozorně nasloucháme tomu, kdo ho vydal, pochopíme, že nejde o tvrdé nařízení ani o přinucení, tím spíše ne o odsouzení k selhání. Naopak – povinnost, kterou Ježíš vyslovuje, je pro nás darem svobody, protože nám odhaluje možnost, v níž jsme ani nedoufali: můžeme se znovu narodit shůry díky Bohu. Musíme to ovšem udělat podle jeho vůle k lásce, která touží obnovit celé lidstvo a volá je ke společenství života, jež začíná vírou. Když od nás Kristus žádá, abychom obnovili svou existenci, také nám k tomu dává sílu. To pěkně dosvědčuje sv. Augustin, který se modlí: „Dej, ó Pane, co přikazuješ, a přikazuj, co chceš.“ Když se tedy ptáme, jak se může uskutečnit budoucnost spravedlnosti a míru, svornosti a spásy, připomeňme si, že klademe Bohu tutéž otázku, co Nikodém: Copak se opravdu naše historie může změnit? Jsme tak obtíženi problémy, léčkami a starostmi! Copak může náš život skutečně začít úplně znovu? Ano! Pánovo ujištění, naplněné láskou, nám vlévá do srdcí naději. Není důležité, nakolik nás tíží bolesti nebo hřích; Ukřížovaný nese všechna tato břemena s námi a za nás. Není důležité, nakolik jsme skleslí ve svých slabostech; právě v nich se zjevuje síla Boha, který Krista vzkřísil z mrtvých, aby dal život světu. Každý z nás může zakusit svobodu nového života, který vychází z víry ve Vykupitele. Znovu nám sv. Augustin nabízí příklad: dříve, než se zahledíme na jeho moudrost, podívejme se na jeho obrácení. V tomto znovuzrození, které Prozřetelnost nechala doprovázet mateřskými slzami sv. Moniky, se stal sám sebou a mohl zvolat: „Nebyl bych, můj

Bože, skutečně bych nebyl, kdybys ty nebyl ve mně. Či spíše nebyl bych, kdybys nebyl v tobě.“ Ano, křesťané se rodí shůry, jsou znovuzrozeni z Boha jako Ježíšovi bratři a sestry; církve, která nás živí svátostmi, je mateřským lůnem pro všechny národy světa. Skutky apoštolů, jimž jsme před chvílí naslouchali, nám svědčí o životním stylu, který je charakteristický pro lidstvo obnovené Svatým Duchem. Také dnes je třeba přijmout a realizovat toto apoštolské měřítko a rozjímat nad ním jako nad autentickým kritériem pro reformu církve: reformu, která začíná v srdci, aby byla skutečnou, a týká se všech, aby se stala účinnou. Na prvním místě „celé množství těch, kdo přijali víru, mělo jedno srdce a jednu duši“. Tato duchovní jednota je svorností srdce (lat. *concordia*): to je vhodné pojmenování pro srdce, která tepou společně, protože jsou sjednocena s Kristovým Srdcem. Rodící se církve nemá své základy ve společenské smlouvě, nýbrž v harmonii ve víře, v prožívání, v ideálech, v životních rozhodnutích, která má v centru lásku Boha, jenž se stal člověkem, aby spasil všechny národy země. Na druhém místě obdivujeme materiální důsledek této jednoty věřících: „všechno měli společně“. Všichni měli všechno, každý se účastnil na dobru druhého, byli jako údy jediného těla. Nikdo nebyl o nic připraven, protože každý se dělil o to, co bylo jeho. Proměnit vlastnictví v darování, tato bratrská danost je utopii jen pro srdce, která spolu vzájemně soupeří, a pro duše samy v sobě závistivé. Oproti tomu víra v jediného Boha, Pána nebe a země, sjednocuje lidi v dokonalé spravedlnosti, která zve všechny k lásce, tedy k tomu, aby milovali každé stvoření tou láskou, kterou nám Bůh dává v Kristu. Proto mají křesťané jako svůj zákoník nikoli báda a útlak, nýbrž především lásku: dělejme pro toho, kdo stojí vedle nás, to, co bychom chtěli, aby se stalo nám. Církve je oživována tímto zákonem, který Bůh vepsal do srdcí, a stále se znovu rodí, takže zažehuje naději, kde je zoufalství, přináší důstojnost, kde je báda, a smíření, kde jsou konflikty.

Slavnostní uvedení nového pražského arcibiskupa do úřadu

Mons. Stanislav Příbyl bude uveden na svatovojtěšský arcibiskupský stolec v sobotu 25. dubna v 11.00 hodin při mši v katedrále. Vydáme se na pěší pouť na tuto mši svatou. Sraz u kostela v karlínském náměstí v 9 h. Délka trasy: 4,5 km. Tuto sobotu nebude večerní mše v kostele na Balkáně.

Příští týden v neděli 26. 4. bude poutní slavnost sv. Vojtěcha

Přespaváčka pro děti a farní pouť

V pátek 15. 5. na faře u kostela sv. Apolináře v Praze 2 (Apolinářská 443/10) bude filmový večer a přespaváčka pro děti, začneme v 18:00 hod. Následující den, v sobotu 16. 5. bude farní pouť do Mělníka. Detaily akcí ještě upřesníme.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8

www.farnost-nabalkane.cz - farnost.nabalkane@gmail.com

Stránku připravil: P. Stefano Pasquero FSCB – mobil: 777 274 017